

Γαλατιίων
(βιβλιογράφος) 17α.

ὑπὸ Βenesenica περιγράφοντος τὸν ὑπ' ἀρ. 1740 κώδ. (17 αἰ.) συνενῶται :

« Ἦλθε πέραις τὸ παρὸν α' κεφάλαιον τῆς παρθενης δέχτου παρ' ἐμοῦ Γαλα-
τιίωνος ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ τάχα δέ καὶ ἱεροδιακόνου. καὶ οἱ ἀναγινώσκον-
τες εὐχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἐλθεινοῦ καὶ ἀπανθρώπου. οὐ μόνον διὰ τὰ
εἰρησώματα τῆς γραφῆς ἀλλ' ὅτι καὶ πάντας θρωτοὺς ὑπερέβην τῇ ἀσωτείᾳ.
καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν εἰς ἑμαυτὸν ἐννοίῃ. διὸ καὶ χρήζω εὐχῆς καὶ ἑλ-
πονς. ὅπως ἰλθὼς γένηται ἐν ἐμοί ὁ κύριος ἐν τῇ ὑπέρᾳ τῇ φοβερᾷ
τῆς κρίσεως. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

» Ἐν τῷ 394' ἀπερχομένη 15'. δεσπόζοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ κῆδον-
 του ἡμῶν κυρίου κυρίου κῆρ Ἰωαννινοῦ ἐν Σιναίῳ τῷ ἁγίῳ ὄρει. Παρά
 τοῦ ὁποῦ οὐρα καὶ ἡ βίβλος ἐχεγράφη διὰ συνδρομῆς κυρίου κῆρ Ἀνα-
 νίου τοῦ ἐν τοῦ τόπου Σιουρτίας. »